

[Jørgen Gram.]

er der jo det nye, at der maa udtages Arealer, som maa tilplantes for Jordfondens Midler, Arealer, der altid i sig selv vil give for lille en Løn for den Arbejdsindsats, der ydes paa dem. Det er mindst lige saa nødvendigt nede i Sønderjylland som længere oppe mod Nord, idet hele det landskabelige Billede derved i nogen Grad vil have Mulighed for at ændres fra at være øde til det modsatte, ligesom det vil tjene til en Mildnelse af Klimaet. Den Udvikling, der forud for Krigen, som Følge af stærk Landbrugsbeskyttelse og Udvandring, foregik i Sønderjylland i Retning af, at det ene Brug efter det andet blev nedlagt, er nu, ikke mindst paa Grund af Udstykningsloven, holdt op, hvad vi kun kan være glade for.

Administrationen af denne Lovgivning foretages nu som før af Jordlovsudvalget under Landbrugsministeren. Da det er saa store Ting, der foregaar, netop ved Administrationen af disse Love i Sønderjylland, følges den af hele Befolkningen med en Agtpaagivenhed, som den naturligt ikke kan gøre Krav paa i det øvrige Land. Den følges baade af de Folk, der skal afgive Jord, og af de Folk, der skal have Jorden, fordi det nu engang griber ind i de mange Hjemsvelfærd.

Under første Behandling af Lovforslaget gjorde jeg mig til Talsmand for, at Køberne, Jordlovsudvalget, Ministeren, ikke maatte sætte alt for meget ind paa at faa Jorden billigst muligt, og ikke mindst, fordi denne Køber jo som oftest er den eneste Liebhaber. Siden den Tid har Jordlovsudvalgets Formand over for Offentligheden gennem en Radiotale gjort Rede for Jordlovsudvalgets Syn paa Jordudstykningsloven og paa den Jordpolitik, der blev gennemført i Sønderjylland. I den Radiotale sagde Jordlovsudvalgets Formand bl. a., idet han henvendte sig til mig og en anden Folketingsmand, at vi maa tage Parti for Ungdommen i den Sag. Ja vel, naturligvis maa vi tage Parti for Ungdommen i den Sag, hvem vil ikke det, ikke mindst vi, der har Børn, der kan komme til at staa over for at skulle have Jord ogsaa ad den Vej; vi vil selvfølgelig tage Parti for, at Ungdommen faar saa gode Vilkaar som muligt, naar de skal stifte eget Hjem. Netop derfor har ogsaa jeg under Udvalgsbehandlingen været med til at ønske — og heldigvis er jo ogsaa hele Udvalget blevet enig herom —, at der maatte gives de nye Hjem saa gode Vilkaar som muligt, bl. a. gennem Etableringslaanene.

Det er ikke og har ikke været min Mening, at der skulde ødsles med Pengene, at det er en Lykke, blot der gives store Laan, for det er det ikke. Men det, vi har ønsket at gaa ind for, er, at der under Betragtning af de særlige Forhold, der foreligger, baade med Hensyn til de kvalificerede Ansøgere og med Hensyn til de forskellige Brug, maatte blive Lovhjemmel for, at Jordlovsudvalget under Landbrugsministeren kunde yde den Støtte, som de særlige Tilfælde maatte kræve. Med den Ændring, der nu er foreslaaet til Lovforslaget, og som Landbrugsministeren er gaaet ind paa, er dette muligt. Jeg takker for det, og jeg vil bede om, at man ikke vil være alt for nøjeregnende. Det, det kommer an paa, vil nemlig være den personlige Dygtighed, som den kvalificerede Ansøger maatte vise, og den Indsats, man maa skønne der i Fremtiden vil blive ydet af vedkommende.

Overtagelsesvilkaaene for Jorden er fastslagt i Forhold til Jordskylden og efter de gældende Lovparagraffer. Det er altsaa givet, at til den Side er Sagen nu i Orden; og vi har taget Parti for Ungdommen.

Men naar Jordlovsudvalgets Formand gav sine Udtalelser en saadan Form, at de kunde tydes saaledes, at vi ved at tage Parti for Ungdommen maatte tage Parti imod de ældre, imod dem, der skal afgive Jorden, saa melder jeg mig fra. Og det skulde heller ikke synes at være nødvendigt.

Som det hidtil har været, har der ved Administrationen af Jordloven og Udstykningen i Sønderjylland været fulgt de samme Regler som i det øvrige Land. Jorden bliver opkøbt saa billigt, som det er muligt i det enkelte Tilfælde, og det, der bliver lagt til Grund for Købet, er Jordskylden. Jeg vil nu gerne genstille til Jordlovsudvalget og til Landbrugsministeren, at man ikke alt for nøje klammer sig til Jordskylden som den normale Faktor, der er bestemmende for Prisen paa Jorden. Den bør langt fra i alle Tilfælde slavisk følges som afgørende Faktor. Jordskylden er et Skattegrundlag, som i mange Tilfælde er noget tilfældigt, idet der, som bekendt, kun ydes et ganske minimalt Vederlag for hver enkelt Ejendom til Skyldraadet for at fastsætte de forskellige Parcellers Jordskyldværdi. Og naar man ved, at Fastsættelsen kun sker af Hensyn til Skatten — selv om Skatten kan være stor nok —, saa vil der, naar Ejendommen er stor, ikke altid blive lagt den Agtpaagivenhed ind i det Arbejde, som der vilde blive, hvis man forud vidste, at de forskellige Parceller vilde blive afgivet til Salg efter Jordskyldværdien.